

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **J. M.**, zastoupeného Mgr. Filipem Hajným, advokátem se sídlem Francouzská 30, Praha 2, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2013, sp. zn. Si 605/2012, o návrhu na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Věc **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce dne 22. 11. 2012 požádal Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, o zpřístupnění všech informací poskytnutých městským soudem na základě písemných žádostí podle tohoto zákona počínaje dnem 3. 2. 2006. Žalobce byl městským soudem jakožto subjektem povinným k poskytnutí informace vyzván k úhradě částky 53 300 Kč za poskytnutí požadovaných informací. Během zákonné šedesátidenní lhůty od obdržení výzvy k zaplacení úhrady však požadovanou částku neuhradil. Městský soud proto rozhodnutím ze dne 28. 3. 2013, sp. zn. Si 605/2013, žádost žalobce o poskytnutí informace odložil.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 11. 6. 2013 u věcně a místně příslušného Městského soudu v Praze žalobu. Městský soud přípisem ze dne 8. 1. 2014, č. j. 5 A 196/2013 - 9, předložil věc zdejšímu soudu s návrhem na její přikázání jinému krajskému soudu ve smyslu § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), s odůvodněním, že jako správní orgán ve věci rozhodoval tehdejší místopředseda a současný předseda městského soudu, což by mohlo zavdat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů městského soudu.

[3] Žádný z účastníků řízení na výzvu městského soudu, aby se vyjádřili k tomu, ke kterému soudu má být věc přikázána (§ 9 odst. 3 s. ř. s.), nereagoval.

[4] Nejvyšší správní soud shledal návrh na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[5] Ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu ukládá povinnost přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. V citovaném ustanovení je tedy upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, jenž má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

[6] K objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců v situaci, kdy by měli rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí soudu, u něhož sami působí, Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70 (všechna uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), v němž v souladu s judikaturou Ústavního soudu uvedl, že *„vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoli na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít o jeho nepodjatosti pochybnost.“*

[7] Místně příslušný Městský soud v Praze je povinným subjektem, proti jehož rozhodnutí žaloba směřuje, a současně správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout. V takovém případě lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu. V této souvislosti je vhodné souladně s městským soudem poukázat i na obecnou právní zásadu *„nemo iudex in causa sua“*, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt.

[8] Důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu lze mít nejen z toho důvodu, že žalovaným je soud, jehož soudci mají věc projednat a rozhodnout (to samo o sobě nestačí - viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. Nad 35/2006 - 12), ale rovněž proto, že je přezkoumáváno rozhodnutí předsedy městského soudu, který vykonává úkoly státní správy na úseku soudnictví, a to i vůči soudcům zařazeným na správním úseku (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 – 47, a ze dne 30. 9. 2003, č. j. Nao 31/2003 – 16; či rozsudek téhož soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70). Z tohoto důvodu jsou všichni soudci specializovaných senátů jmenovaného soudu vyloučení pro možnou podjatost ve věci vedené městským soudem pod sp. zn. 5 A 196/2013.

[9] Pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného krajského soudu tedy nelze sestavit senát, takže jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto věc přikazuje k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, který je geograficky nejbližší Městskému soudu v Praze, jenž měl ve věci rozhodovat podle zákonných kritérií.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2014

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu